

Jean Sammuël groeide op in het kinderdorp

“Hier voelde ik me eindelijk veilig!”

Het is een week voor de inauguratie van Joe Biden als we videobellen met Jean Sammuël. Volgende week kan hij niet, vertelt hij, want dan is de inauguratie. “Ga je feestvieren dan?” vraag ik onbevangen. “Nee, ik moet werken. Er worden rellen verwacht en overal in het land worden politiemensen en beveiligers zoals ik opgeroepen om te komen helpen.” Het is duidelijk dat Jean zijn zaakjes goed op orde heeft en een groot verantwoordelijkheidsgevoel heeft. Maar dat is hem zeker niet aan komen waaien...

“Mijn moeder stierf toen ik drie maanden oud was. Mijn vader was uit beeld en mijn oma zorgde voor mij. We woonden in het zuidoosten van Haïti, in Thiotte. Ik was een jaar of zes toen we verhuisden naar Cité Soleil, een sloppenwijk in Port-au-Prince. We waren vreselijk arm. Ik kan me nog herinneren dat ik ver moest lopen om eten te halen bij het voedselprogramma van de overheid. Dan moest je uren in de rij staan, en als klein ventje werd ik vaak opzij geduwd. Er werd ook vaak om eten gevochten. Dat was echt een angstige tijd.”

“Mijn oma ging naar een gemeente daar in de buurt. De voorganger zag hoe we aan het worstelen waren en bracht mijn oma in contact met Johan Smoorenburg. Zo kwam ik toen op het kinderdorp terecht, als een van de eerste kinderen van het project. Er was eten en ik hoefde er niet om te vechten! We sliepen in een groot gebouw, waar we veilig waren! Het was voor mij een verschil van dag en nacht. Met de jon-

gens in mijn appartement hadden we het goed, met veel van hen heb ik nog steeds contact.”

Al die tijd denkt Jean dat hij behalve zijn oma geen familie meer heeft. Tot een van de jongetjes uit zijn appartement bezoek krijgt van een tante. “Ze vroeg waar ik vandaan kwam, en toen bleek dat zij uit mijn geboortedorp kwam. Sterker nog, ze herkende mijn verhaal en dacht ook mijn vader te kennen!” Er wordt contact gelegd en Jean krijgt de verrassing van zijn leven: “Ik bleek nog een hele familie te hebben! Mijn vader leefde nog, maar ik had ook (half) broers en -zussen, tantes, ooms... het was een emotioneel weerzien. Dat was alles wat ik altijd had gewild. We hebben nog steeds veel contact, hoewel het gezin over verschillende landen verspreid woont.”

Jean is begin 20 als hij zijn familie terug vindt. Tegen die tijd is hij opgeleid tot vertaler. “Ik vertaalde veel officiële documenten, zoals adoptiepapieren. Daardoor had ik ook veel contact met mensen in Amerika, die me uitnodigden om hen te bezoeken. Ik ontmoette daar mijn vrouw. We trouwden en kregen drie kinderen, die nu 15, 11 en 8 jaar oud zijn.” Jean is dankbaar hoe zijn leven een wending heeft genomen. Hij vertelt: “Je hebt op Haïti vaak het gevoel dat je nauwelijks het verschil kunt maken. Maar investeren in een kind is het beste wat je kunt doen, dat blijkt maar weer uit mijn verhaal.”

Problemen van veraf

Soms wil je even afstand nemen van alle narigheid. Ook wij als stichting hebben daar weleens behoefte aan, want op Haïti voert ellende altijd de boventoon. In deze nieuwsbrief willen we dan ook graag de mooie kant belichten van ons werk, de positieve verhalen. Om onszelf en u eraan te herinneren waar we het voor doen. Als we kijken naar de succesverhalen van deze kinderen dan geeft mij dat hoop. Ook al gaan we als stichting langzaamaan een andere koers varen, dit is wat we doen en wat we blijven doen. We geven kinderen een toekomst, linksom of rechtsom.

Als mensen zijn we vaak geneigd om te kijken naar de problemen die dichtbij plaatsvinden. Hoe groter de problemen dichtbij, hoe meer de problemen van veraf naar de achtergrond verdwijnen. Logisch, denkt u misschien. Zeker nu met corona hebben we wel wat anders aan ons hoofd. Toch zijn we juist ook nu geroepen om ook op dit punt ons christen-zijn concreet te maken. Ook als de problemen boven ons hoofd stijgen mogen we de kinderen ver weg niet vergeten. We zijn geroepen om ons om hen te bekommeren, ook nu.

In deze nieuwsbrief vertelt onze penningmeester John wat meer over het plan om een studiefonds op te zetten voor onze jongeren. Op dit moment zijn we als bestuur in Nederland, samen met Johan en zijn collega's op Haïti in gesprek hoe we dit plan verder vorm kunnen geven. Als onze jongeren op Haïti een opleiding kunnen volgen bouwen ze aan hun toekomst. Heeft u ruimte in uw leven om met hen mee te bouwen?

Robin Vlug, voorzitter Hart voor Haïti

Succesverhalen

Jean Rodney Joseph

“Ik ben Jean Rodney Joseph en ik ben 30 jaar. Ik was een paar maanden oud toen ik op het kinderdorp aankwam. Ik mocht daar opgroeien, ver van de onzekerheid en armoede vandaan. Ik kom uit een gezin van vier kinderen waarvan ik de jongste ben. Mijn vader heb ik nooit gekend en mijn moeder stond overal alleen voor. Doordat mijn moeder niet langer voor mij kon zorgen kwam ik in het kinderdorp van Hart voor Haïti terecht. Hier kon ik naar school en kreeg ik ook de mogelijkheid om verder te studeren. Dit mede dankzij mijn sponsorfamilie uit Nederland.

Van jongs af aan droomde ik er al van om dokter te worden. De opleiding hiervoor op Haïti kost heel veel geld. Mijn moeder had dit nooit kunnen betalen, maar dankzij de stichting heb ik deze mogelijkheid gekregen. Ik heb mijn studie gevolgd op een van de topuniversiteiten van Haïti. Ik mag echt van geluk spreken dat ik kon studeren en kon leren van de beste dokters die hier zijn. Ik heb mijn kinderdroom kunnen realiseren en nu ben ik een gediplomeerde dokter. Ik werk in een gezondheidscentrum in Croix des Bouquets waar ik zorg draag voor de gezondheid van de allerarmsten. Ik kan mezelf onderhouden, ik kan voor mijn familie zorgen en mijn land dienen. Doordat ik het zelf goed heb kan ik nu ook andere mensen helpen.

Ik ben oprecht dankbaar voor alle kansen die ik heb gehad. Ik weet dat ik van geluk mag spreken dat ik in het kinderdorp van

Hart voor Haïti ben terecht gekomen. Het is dankzij uw hulp en uw financiële gaven dat ik de man kon worden die ik vandaag de dag ben. Ik mag elke dag mijn passie volgen en als dokter werken. Ik wil dat u weet dat uw gaven goed gebruikt worden. Ik ben er trots op dat ik ben opgegroeid in het kinderdorp. Het is mijn wens dat dit project kan blijven bestaan en nog vele kinderen zoals ik kan helpen.”

Diana Vallon

“Ik ben Diana Vallon en ik ben opgegroeid in het kinderdorp van Hart voor Haïti. Ik ben nu 23 jaar en ik studeer toerisme aan een bekende universiteit. Dankzij alle steun, liefde en kansen die ik heb ontvangen ben ik opgegroeid in een mooi huis. Ik had altijd een bed om in te slapen en ik heb nooit honger gehad.

Veel meisjes van mijn leeftijd hebben nooit de kansen gehad die ik wel heb gekregen. Daar ben ik me wel bewust van en daar ben ik ook heel dankbaar voor. Er zijn heel veel meisjes die al op jonge leeftijd zwanger raken en niet in staat zijn om voor zichzelf, laat staan voor hun kinderen te zorgen.

Dankzij mijn opvoeding in het kinderdorp heb ik nu een toekomst. Dat allemaal dankzij de hulp en steun die ik heb ontvangen. Nu kunnen de dromen die ik heb werkelijkheid worden en kan ik ook iets betekenen voor mijn land. Uit het diepste van mijn hart wil ik u danken en ik dank ook papi Jean (Johan) voor al het harde werk dat hij verricht op Haïti.”

Jameson Valerys

"Mijn naam is Jameson Valerys en ik ben 36 jaar oud. Ik ben computerdeskundige en ik werk voor de PNUD (Ontwikkelingsprogramma van de Verenigde Naties). Ik heb een goed salaris, waardoor ik een waardig leven op kan bouwen en ook voor mijn familie kan zorgen. Als ik kijk naar dit land, waar zoveel armoede, geweld en natuurrampen zijn, dan weet ik dat ik bevoorrecht ben. Dit alles dankzij de kostbare hulp van stichting Hart voor Haïti.

Ik kom uit een zeer arme familie en zoals in elke arme familie is onderwijs een luxe. Toen ik 6 jaar oud was kwam ik op het kinderdorp terecht. Hier kreeg ik een goede opleiding, ik heb nooit honger gekend en ik ben altijd heel goed behandeld. Na de middelbare school kreeg ik de mogelijkheid om naar de universiteit te gaan. Ik heb gekozen voor de studie computertechnologie en ik heb mijn diploma hiervoor gehaald. Dankzij alle kansen en hulp die ik heb gehad heb ik altijd werk kunnen vinden bij topinstituten. Zo heb ik bij

het Franse Rode Kruis mogen werken, bij USAID en nu bij PNUD.

Ik ben heel dankbaar dat ik al deze kansen in mijn leven heb gekregen. Dankzij stichting Hart voor Haïti krijgen vele kinderen de kans om uit de armoede te ontsnappen en op te groeien tot verantwoordelijke volwassenen. Wat de stichting hier allemaal doet en heeft gedaan, dat is uitermate groot en eervol werk. Nogmaals hartelijk dank aan de stichting en aan allen die dit mogelijk hebben gemaakt."

Bid mee voor Haïti!

- Bid dat de bevolking rust mag ervaren ondanks corona en de politieke crisis.
- Bid voor politieke stabiliteit op Haïti en vermindering van het geweld.
- Bid dat het team geen coronabesmetting oploopt als ze het dorp uit moeten.
- Bid dat het bestuur goede keuzes mag maken voor de stichting.
- Dank God voor alle giften die binnenkomen voor dit mooie werk.

www.hartvoorhaiti.nl
www.facebook.com/hartvoorhaiti

We blijven op onze post

Beste vrienden,

Haïti is nooit een makkelijk land geweest en ook nu nog blijven we van alles meemaken. Ondanks alle ellende lijkt Haïti nog steeds gespaard te blijven voor COVID-19. De officiële cijfers spreken van zo'n twaalfduizend besmettingen en slechts 245 doden. Toch moeten we deze cijfers met een korreltje zout nemen want mensen worden vrijwel alleen getest als ze naar het ziekenhuis gaan. Op het kinderdorp heeft gelukkig nog niemand corona gehad. Zelf blijf ik nog altijd uiterst voorzichtig, wat ook absoluut nodig is op mijn leeftijd. We gaan er alleen uit als het echt nodig is en dragen altijd mondkapjes en houden afstand. Het is niet alleen vanwege

corona dat we bijna niet buiten komen. Ook de constante, gewelddadige protesten en kidnappings maken dit helaas noodzakelijk.

Terwijl ik dit schrijf krijg ik het bericht dat in een klein stadje, Mirebalais, verschillende gebouwen van de overheid in brand zijn gestoken waaronder ook een middelbare school. De oppositie roept voor de rest van deze maand en de eerste week van februari op tot protesten. Deze protesten lopen bijna altijd uit op veel geweld en plunderingen. We leven in constante ongerustheid over onze jongelui die buiten het kinderdorp op school of op de universiteit les hebben. Ook de bevolking lijdt onder deze omstandigheden. Velen proberen het land uit te komen, vooral jonge mensen die geen toekomst meer zien in hun land.

Gelukkig is het tot op heden rustig gebleven op het kinderdorp. Wat er ook gebeurt, we

blijven op onze post. Ook op mijn leeftijd ben ik nog steeds nodig. De mensen rekenen op mij en ik ben elke dag nog volop aan het werk. Wilcie en ik willen u hartelijk danken voor uw gebeden, die we beslist nodig hebben, en ook danken wij u voor uw liefdevolle gaven.

Johan en Wilcie Smoorenburg

“Mijn droom: een studiefonds voor elk kind op Haïti”

Zoals u in de nieuwsbrief van oktober hebt kunnen lezen, zijn we ons als stichting volop aan het oriënteren op de toekomst. Op basis van gedane bevindingen en verkregen inzicht denken we een veelbelovende nieuwe koers te kunnen gaan varen.

Hoewel de situatie op Haïti heel slecht is op dit moment willen we in deze nieuwsbrief graag ook een positief geluid laten horen. Om u als donateur te bemoedigen: uw bijdrage maakt verschil!

John de Vries is penningmeester bij stichting Hart voor Haïti en werd destijds benaderd door Robin Vlug, met de vraag of hij deze rol op zich wilde nemen. “Robin en ik kennen elkaar al sinds onze jeugd.”, vertelt John. “Toen hij me vroeg voor deze taak was ik zelf actief als directeur bedrijfsvoering in een GGZ-instelling en ik was tevens actief als bestuurder bij meerdere non-profit organisaties.” Ondanks zijn volle agenda was dit voor John geen reden om het verzoek af te wijzen: “Deze taak was mij op het lijf geschreven en ik hoefde dan ook niet lang na te denken over zijn vraag. Ik zei ja.”

Het bijzondere vindt John dat nagenoeg alle mooie bijdragen en donaties rechtstreeks ten goede komen aan het werk op Haïti. De organisatiekosten blijven door de vele vrijwilligers ruim binnen de 5% van de totale inkomsten. John voegt hier aan toe: “Als penningmeester zie ik het ook als mijn taak om hier goed toezicht op te houden.” John wordt in zijn taak bijgestaan door meerdere vrijwilligers die de taken verrichten en hem daarmee ondersteunen in zijn werk als penningmeester. “Hierdoor is het werk goed vol te houden!”

Eind 2018 mocht John als nieuwbakken bestuurslid, samen met een kleine delegatie, Haïti bezoeken. Hij is toen diep getroffen door de omstandigheden waarin de Haïtiaanse bevolking daadwerkelijk ‘overleeft’. “Ik kende de verhalen wel maar nu zag ik met eigen ogen hoe men zich staande probeert te houden te midden van enorme afvalhopen, criminaliteit, de voortdurende politieke instabiliteit en de gevolgen van rampen en orkanen. Dat heeft diepe indruk gemaakt.”

“Het was zo mooi om te zien dat Hart voor Haïti zoveel kinderen een veilige haven heeft kunnen bieden en nog steeds biedt”, vertelt John. Ruim 35 jaar lang hebben Johan en zijn medewerkers veel kinderen opgevangen. Ze gaven hen liefde en geborgenheid en onderwezen hen in het evangelie van Christus. “Dit alles mede door uw trouwe steun.”

Het is een grote stap voor de jongeren om hun beschermde omgeving te verlaten als ze daar de leeftijd voor bereiken. “Dan moeten ze hun leven opeens voortzetten buiten de muren van het kinderdorp Bon Repos, wat ‘goede plaats’ betekent. Het is onze wens om hen hierop nog beter voor te bereiden. Daarom willen we ze de mogelijkheid bieden om een gerichte beroepsopleiding te volgen. Dan wordt hun kans van slagen in de Haïtiaanse maatschappij vele malen groter. Mijn droom is dat er een studiefonds beschikbaar komt voor elk kind op Haïti, zodat hij/zij opgroeit tot een volwassene die niet alleen dromen heeft, maar ook is toegerust om deze droom gestalte te geven en zo bij te dragen aan een beter Haïti.” aldus John.

Elly Zuiderveld-Nieman

Ook ik draag Hart voor Haïti een warm hart toe. Elke druppel op de goeie plaats is er één! Bedankt voor ieder die dat beseft. Gods zegen!

Comité van aanbeveling

Kees Goedhart
(Zending en Gemeente);
Elly Zuiderveld-Nieman
(duo Elly en Rikkert);
Bert van Leeuwen
(EO-presentator);
Peter Vlug sr.
(Stichting Opwekking);
Prof. dr. Cees Dekker,
(hoogleraar TU Delft).

Bestuur

Robin Vlug, voorzitter
André Siezenga, secretaris
John de Vries, penningmeester
Ronald Maat
Henk Bosman

Colofon

Redactie

Robin Vlug
Leontine van Dijk
Mariëlle van Holland (vanhollandschrijft.nl)
Christina de Kok
Jannes Goossens
Anita van der Ree

Opmaak en druk

Stout Grafische Dienstverlening
Gedrukt op FSC gecertificeerd papier

Donateurscontact

Anita van der Ree, Marja Boom
Postbus 91, 2840 AB Moordrecht
06-543 269 57
info@hartvoorhaiti.nl
www.hartvoorhaiti.nl
K.v.K.nr.: 41152664

Fondation Coeur pour Haïti

Johan Smoorenburg
B.P. 15999
Petion - Ville
Haïti

IBAN: NL76 INGB 000 5361685
(BIC: INGB NL2A)

Giften t.n.v. Stichting Hart voor Haïti,
Amstelveen

Schrijver gezocht!

Genoten van de nieuwsbrief? We zoeken nog mensen die op vrijwillige basis de redactie van de nieuwsbrief willen versterken. Ben jij een ervaren schrijver en wil jij ook bijdragen aan dit mooie werk? Stuur een mailtje naar info@hartvoorhaiti.nl en sluit je aan bij onze redactie!

Gewijzigde postbus

Let op: ons postbusadres is gewijzigd. Het nieuwe adres is vanaf heden: Postbus 91, 2840 AB Moordrecht.

